

fra andre interessenter, som jo gerne vil påvirke den danske befolkning. Og der er det selvfølgelig vigtigt, at man også fra dansk side er på forkant med udviklingen, både med hensyn til definitionen af public service-rollen og med hensyn til forbruget af de frekvenser, der er til rådighed.

For Det Konservative Folkeparti er der slet ikke nogen tvivl om, hvor vi står henne. Vi vil sikre, at der selvfølgelig er en dansk profil på de frekvenser, der er. Men det betyder også, at vi vil prøve på at holde tungen lige i munden forstået på den måde, at de frekvenser, der er til overs, når nu f.eks. public service-tv har brugt deres, skal udbydes på en fair og på en objektiv facon, så forbrugerne, og det vil sige seerne og lytterne, får nogle valgmuligheder. For på den måde er vi altså sikre på, at der kommer bedst muligt tv og bedst mulig radio, hvis der kommer en kvalitetsdebat, en kvalitetskonkurrence. Så meget tiltro har vi i Det Konservative Folkeparti til både seere og lyttere.

Med hensyn til de ubrugte frekvenser og Danmarks Radios hamstring, som Venstres ordfører, hr. Jens Rohde, så rigtigt var inde på, så er vi indstillet på, at der er noget, der hedder public service-tv i Danmark og public service-radio, det vil sige, at Danmarks Radio har en privilegeret position sammen med TV2, og det må man selvfølgelig til stadighed diskutere. Vi synes, det er vigtigt, at der er offentligt tv/radio i Danmark, som deltager i kulturkampen. Men der skal jo være plads til konkurrence for kommercielle kanaler, og der er det vigtigt, at de kommercielle kanaler får mulighed og plads til at komme ind på en ordentlig fornuftig måde med kvalitets-tv, kvalitetsradio.

Med hensyn til selve public service-diskussionen tror jeg, det er vigtigt, at man gør sig klart, at når man lever i vores lille land med 5 millioner indbyggere, med en lille sprogstamme, med en beskyttet kultur, så er det selvfølgelig også vigtigt, at man beskytter vores public service-tv og vores public service-radio på en fornuftig, moderne måde. Det gør man ved at sikre, at der er frekvenser til rådighed, som sikrer en ordentlig gennemtrængelighed, men selvfølgelig også, at der er en økonomi til det. Men også igen: Hvis man skal have dansk kultur til at blomstre, og hvis man skal have nogle ordentlige muligheder på det her marked, så skal der også være fornuftige muligheder for de kommercielle kanaler.

Og den jomfruelighed, som på det område præger regeringen, deltager vi ikke i. Altså vi lever nu i 1999. Det næste medieforlig vil komme til at gælde for år 2001, og der er det vigtigt, at man gør sig klart, at de kommercielle kanaler selvfølgelig også har en mulighed for at gå ud og beskytte dansk kultur og være med til at værne om dansk kultur, ved at man giver dem nogle fornuftige vilkår. Og hvis man kommer med alt for restriktive vilkår i Danmark på dette område med hensyn til frekvensuddelinger, med hensyn til de vilkår, der knytter sig dertil, så kan man risikere at miste dansk fjernsyn og danske produktioner og danske kanaler. Så det skal man selvfølgelig også have med ind i det her.

Så alt i alt synes jeg, at det er en fornuftig debat. Det er vigtigt, at der bliver lagt nogle spor for debatten, og vi glæder os til at deltage i de diskussioner, der er i forbindelse hermed, når der skal drøftes et medieforlig i efteråret 1999.

Aage Frandsen (SF):

Forespørgslens ordlyd siger, at man gerne vil have en nærmere definition af begrebet public service og en diskussion om udnyttelse af ubrugte og hamstrede frekvensressourcer og en sikring af et objektivt og transparent system ved tildeling af frekvenser.

Jeg havde sådan set tænkt mig, at jeg skulle sige noget om public service, men dér har jeg forstået, at det mere er de tekniske sider af det, det drejer sig om, og det er såmænd ikke, fordi jeg har så meget begreb om dét, for jeg mener, at når vi skal diskutere radio og tv, er det altså kulturpolitik, og så må vi se, hvilke ressourcer der er til rådighed. Og hos os prioriterer vi meget højt, at netop de public service-stationer, der er, har rigtig gode muligheder, for det, der er karakteristisk for mediebilledet, er, at der i øjeblikket kommer utrolig mange tilbud ned via satellitter.

Og det er glimrende, at folk får flere tilbud, men jeg vil nok sige, at ud fra en kulturpolitisk betragtning med hensyn til sikring af offentlighedens informationsmuligheder er det ikke ad den vej, de sikres, for det er jo et spørgsmål om, hvad markedet gerne vil tilbyde, og hvad det kan tilbyde, og det er naturligvis et spørgsmål om, hvad der er penge i, og det er selvfølgelig den slags ting, man først og fremmest sætter på.

Det er derfor, man ud fra en kulturpolitisk betragtning selvfølgelig er forpligtet til at sørge for, at public service-stationerne har rigtig gode